

JAK SE STAL SIR DAGLES SIREM
DAGLESEM

Copyright © 2005 dagjan – jan pus

Úvod

Ten den vypadal jako každý jiný den a onen mladý muž, říkejme mu třeba D., ať se to víc plete, šel jako obvykle do práce.

Ten den, kdy šel obvykle do práce, vypadal D. jako každý jiný mladý muž.

Ten den vypadal, jako každý jiný obvyklý D.

Snad jen to, že místo jednoho, vyšla hned dvě slunce, bylo trochu divné, ale to D. nerozrušilo.

Nerozrušen také dokončil pracovní směnu ve směnárně vydal se obvyklým dnem, v záři dvou sluncí k domovu.

A také došel. Spěchal. Parta dnes hrála mach s Avií a D. chtěl být přímo u toho. Přimo u toho televizoru, co záznam přenášel v přímém přenosu.

Došel k ledničce, aby si otevřel pivo a tehdy se to stalo. Stalo se to, co nečekal ani on, ani nikdo jiný a abych řekl pravdu, nečekal jsem to ani já. Pivo v ledničce nebylo. Pivo v ledničce nebylo.

A já si myslím že by to snad bylo dobré zopakovat, že pivo v ledničce nebylo, ač den byl zcela obvyklý a mach právě začínal.

D. se rozhodl, že si pro pivo dojde do obchodu.

Začínáme

Proč vydal jsi se pro pivo?

Proč opustil jsi bezpečí bytu?

Proč vstoupil do výtahu?

Proč jsi nepochopil, že se již nikdy nevrátíš?

Což jsi neslyšel ten šepot?

Což jsi přehlédl znamení?

Což nevíš že jeden krok muže být cestou?

Což nevíš, že stejně se stane jen to, co se stát musí.

Musí!

Waw!

Když se D. vracel s pivem k domovu, potkal sám sebe. To se také většinou před přímými přenosy nestává. Ani před tak důležitými. Potkal sám sebe a odehrál se rozhovor:

jen jednou máš šanci

vyjít ze tmy

jen jednou ustoupíš

budeš se jen vracet

jen jednou ano

a řekl jsi ne

dnes se vidíš

sám sebe po mnohých letech

je to tak nepravděpodobné
ten člověk je v místech
kam přeci nikdy nepůjdeš
a tam se najdeš stále máš šanci

vyjít, vejít a dojít
z chaosu k volnosti
předejít otázku odpovědí

je jedno ne
a mnoho ano

D. už poněkud zmatený nastoupil do výtahu a vyjel vzhůru. Vyjel a otevřel dveře. Ale nebyla tam důvěrně známá chodba s vůní připravovaných jídel od sousedů, nebyly tam dveře od té paní, co k ní chodil s lahví konzumního vína na návštěvu, když její manžel odjel na služební cestu, což byl ve skutečnosti výlet s manželkou jeho kolegy.

Vystoupil úplně jinde.

Někde

D. se octl ve tmě. Odněkud přilétl list ze stromu a vítr byl chladný. Tolik zimy a chladu. Konečně se si oči přivykly tmě a začal rozeznávat krajinu do které vstoupil. Na zemi bylo cosi tmavého. Na dotek lepkavého. Krev.

padám vzhůru
sníh zasypal cestu
kterou jsem šel
na bílém sněhu stopa krve

noc ještě září
ještě je možnost
ještě můžu jít
po stopě krve

z opuštěných plání
k opuštěným horám
ztracený

z opuštěných plání
k opuštěným horám
nalezený

Na stopě

Ten muž, co se už ani tak nějak moc nejmenoval se vydal po stopě. Krev, lidské stopy, třeba je to cesta k záchraně. Ale ten mach už nestihne, taková škoda. Sníh tiše sněhotal, vítr větřil budoucí.

V tom to zaslechl. Sten? Zavytí? A odkud? Přidal do kroku. Musí dohonit ty neznámé! To je jediná možnost. Někdo ho musí zachránit z téhle situace, sám na to přeci nemůže zvládnout.

Setkání

Zavytí! Bylo to zavytí a ozvalo se blíž. A zase blíž! Zrychlil, ale měl pocit, že čím rychleji běží tím rychleji se blíží to neznámé a hrozné. Vpřed! Vpřed! Po té stopě k záchrancům.

Už je dohání. A sláva, oni se zatavuji a čekají na něj! Ale... To nebude pomoc. Padl do léčky. Teď pochopil co to bylo za krev. Byla to jeho vlastní krev, která bude brzy prolita.

„Neublížujte mi prosím!“ Vzlykl. Nikdy nebyl žádný hrdina. Ale odpovědí mu byl jen zlý smích. První rána dopadla o on padl na sníž. V tom opět zaslechl zavytí.

Konečně pochopil, že to je to, co měl najít. A že je to jeho hlas.

Nemusíš být tím za koho se považuješ
nemusíš zdechnout na téhle pláni
Otevři své srdce a nech mne jednat
Je to možná bolestné ale není to kruté

Náhle poznal, že nemusí být jen tím ustrašeným balíkem v moci náhod. Poznal kdo je a kým může být.

Temné stíny se daly na útěk.

Uložení jména

Tu se před ním objevila jiná postava. Trochu uhrovitý grázlík, trochu starý somrák. Ale on se již nemohl nechat zmást. Poznal, že je to On – Pán.

Pan Pán vypliv žvejkačku a pronesl hlasem, ve kterém byl všechen čas co byl, i čas co přijde i to ostatní. „Něk se jmenovat musíš, tak co by né Dagles, když jsi si syn světla. A že si jsi vlastně šlechtic, tak se zoveš sir Dagles.“ Tak nazdar, ahoj a nezapomeň.

Přijetí jména

Sedí opět před svým televizorem a sleduje mach ve kterém všechno prohrál. Ve kterém zvítězil. Vedle na stolku stojí láhev piva nebo Coly on se může napít. Může i rozbít televizor. Ale neudělá to prázdné gesto. A nebo udělá. Vše bude stejné jako bylo a vše bude jiné.

A někdy za dnů příliš temných a nebo nocí příliš jasných se vydá na cestu, změněný v toho, kým ve skutečnosti je.

A také, bude-li toho třeba.

wrááá gra hééé
huáá hagr
úáháwáhá wa wa wa
hrrráááááá
hah wah gah